

Dotrzcę na najwyższy szczyt boskiego objawienia

Wersety biblijne: 1 Tm 1:4; Ef 1:10; 3:9; Rz 1:3–4.

I. Najwyższy szczyt boskiego objawienia danego nam przez Boga to objawienie o wiecznej Bożej ekonomii, czyli o tym, że Bóg stał się człowiekiem, by człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie:

A. Cała Biblia, stanowiąca wyjaśnienie wiecznej Bożej ekonomii, jest autobiografią Trójjedynego Boga, którą widzimy w dwóch częściach wieczności oraz na moście czasu:

1. Trójjedyny Bóg wyszedł z wieczności i wszedł w czas, by wejść ze swoją boskością w człowieczeństwo i stać się wcielonym Bogiem ze względu na Jego bezpośrednie poruszanie się w człowieku – co widzimy w czterech Ewangeliach – i ze względu na dokonanie prawnego odkupienia – J 1:14, 29.
2. W zmartwychwstaniu stał się On złożonym, „przetworzonym” Bogiem, wszechzawierającym życiodajnym Duchem – co widzimy w Dziejach Apostolskich i Listach – ze względu na realizację Jego organicznego zbawienia – J 1:32, 42; 1 Kor 15:45b; Flp 1:19.
3. W wieczności przyszłej będzie On zbiorowym Bogiem, Nową Jerozolimą, co widzimy w Księdze Objawienia 21 – 22.
4. Powszechna bosko-ludzka inkorporacja przetworzonego i zwieńczonego Trójjedynego Boga z odrodzonymi, przeobrażonymi i otoczonymi chwałą wierzącymi stanowi cel wiecznej Bożej ekonomii – J 1:51; Obj 21:3, 22.
5. Centralnym objawieniem dotyczącym Boga i Pańskiego odzyskiwania jest to, że Bóg staje się ciałem, ciało – życiodajnym Duchem, a życiodajny Duch – siedmiokrotnie wzmocnionym Duchem, by zbudować kościół, który staje się Ciałem Chrystusa i wieńczy Nową Jerozolimę.

B. Bóg, który staje się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie, to esencja całej Biblii, „diament” w „pudełku” Biblii, wieczna Boża ekonomia – Rdz 1:26; J 12:24; Rz 8:29:

1. Bóg stał się człowiekiem poprzez wcielenie dzięki temu, że uczestniczył w ludzkim człowieczeństwie; człowiek staje się Bogiem poprzez przeobrażenie dzięki temu, że uczestniczy w Bożej boskości:
 - a. Uczestniczy w Bożym życiu – J 3:15; Kol 3:4.
 - b. Uczestniczy w Bożej naturze – Ef 1:4; 2 P 1:4.
 - c. Uczestniczy w Bożym umyśle – Ef 4:23; Flp 2:5.
 - d. Uczestniczy w Bożej istocie – 2 Kor 3:18b; Ef 3:8.
 - e. Uczestniczy w Bożym obrazie – 2 Kor 3:18a; Rz 8:29.
 - f. Uczestniczy w Bożej chwale – w. 30; Hbr 2:10.
 - g. Uczestniczy w Bożym synostwie – Ef 1:5; Rz 8:23.
 - h. Uczestniczy w Bożym ujawnieniu się – w. 19.
 - i. Aby nosić Boże podobieństwo – 1 J 3:2.
 - j. Aby być Bożym rodzajem – Bożym gatunkiem – J 1:12; Rz 8:14, 16.
2. Ta bosko-ludzka historia miłosna stanowi temat całej Biblii, zawartość Bożej ekonomii i sekret całego wszechświata – Pnp 1:1; 6:13.

II. Wysoki szczyt boskiego objawienia – „diament” w „pudełku” Biblii – to objawienie o tym, że w Chrystusie Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie – 2 Sm 7:12–14a; Rz 1:3–4; Ef 3:17a:

A. „Bóg stający się człowiekiem i człowiek stający się Bogiem” to Boża ekonomia – 1 Tm 1:4.

B. W ekonomii swej wiecznej Bóg chce, by człowiek stał się taki sam jak On, tak w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie, by z człowiekiem mógł jedno być, a człowiek – jedno z Nim, i uzyskał tak siebie wyraz rozszerzony, i przymioty swe boskie mógł wyrazić jako ludzkie cnoty – Ef 3:9; 1:10:

1. Boże upodobanie polega na tym, by być jedno z człowiekiem i uczynić go takim samym jak On w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie – w. 5, 9.
 2. Bóg stał się człowiekiem, by dokonać masowego powielenia samego siebie i w ten sposób doprowadzić do powstania nowego rodzaju – rodzaju Boga-człowieka – J 1:1, 14; 12:24.
- C. Ze względu na wypełnienie Bożej ekonomii potrzebujemy, aby w Chrystusie Bóg wbudował w nas samego siebie jako nasze życie, naturę i konstytucję i w ten sposób uczynił nas Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie – Ef 3:17a; Kol 3:4, 10–11.
- D. Bóg stał się człowiekiem za sprawą wcielenia, natomiast człowiek staje się Bogiem za sprawą odrodzenia, uświęcenia, odnowienia, przeobrażenia, upodobnienia i otoczenia chwałą – J 3:5–6; 1:12–13; Rz 6:19, 22; 12:2; 8:29–30.

III. Do utworzenia Ciała Chrystusa może dojść wyłącznie dzięki temu, że Bóg stał się człowiekiem, by uczynić człowieka Bogiem; kwestia ta stanowi szczyt boskiej wizji danej nam przez Boga – w. 3; 1:3–4; 8:14; 12:4–5:

- A. Bóg stał się człowiekiem, by uczynić człowieka Bogiem, po to, aby doprowadzić do powstania Ciała Chrystusa – organizmu Trójjedynego Boga; ostatecznym przejawem tego organizmu jest Nowa Jerozolima – Ef 1:22–23; 4:4–6; Obj 21:2, 9–10.
- B. Biblia pokazuje nam, jak człowiek może stać się Bogiem, by prowadzić życie Boga-człowieka, i w ten sposób stać się organizmem Boga – Rz 1:3–4; 12:4–5:
1. Organizmem tym jest Bóg, który łączy się i zespala z człowiekiem, by uczynić go Bogiem.
 2. Wynikiem tego, że Bóg stał się człowiekiem, a człowiek staje się Bogiem, jest organizm; organizmem tym jest Ciało Chrystusa – związek i zespolenie Boga z człowiekiem – Ef 4:4–6, 12.
- C. Bóg posłał swego Syna, by był człowiekiem i prowadził życie Boga-człowieka przez boskie życie; takie życie prowadzi do powstania powszechnego człowieka, który jest taki sam jak On – zbiorowego człowieka, prowadzącego życie Boga-człowieka przez boskie życie – Rz 8:3; 12:4–5.
- D. Rzeczywistością Ciała Chrystusa jest związek i zespolenie Boga z człowiekiem, mające przejawiać zbiorowego Boga-człowieka – Ef 4:4–6, 24.